

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobkyně: B. T. P.**, zastoupené Mgr. Alešem Hájovským, advokátem se sídlem nám. Republiky 57, 347 01 Tachov, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2004, č. j. OAM-892/VL-10-05-2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 9. 2004, č. j. 64 Az 71/2004-22,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17. 3. 2004 žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

V žalobě proti tomuto rozhodnutí, podané ke Krajskému soudu v Ostravě, žalobkyně popsala svou životní situaci, vyjádřila obavy z návratu domů a požádala o přezkoumání napadeného rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě žalobu zamítl rozsudkem ze dne 29. 9. 2004; ztotožnil se přitom se žalovaným v hodnocení důvodů, pro něž byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobkyně odcestovala z Vietnamu do České republiky společně se svou sestrou kvůli neshodám s rodiči; žádost o udělení azylu pak podala proto, aby legalizovala svůj zdejší pobyt. Krajský soud přisvědčil žalovanému v tom, že rodinné problémy ani snaha o legalizaci pobytu nejsou důvodem pro udělení azylu.

Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) včas kasační stížnost. V ní namítla, že správní orgán velmi povrchně posoudil podmínky udělení, azylu podle § 14 zákona o azylu a krajský soud jeho pochybení nenapravit; stěžovatelka je přitom přesvědčena, že splnila podmínky zákona o azylu, neboť žije řádným životem, řádně pracuje a není trestně stíhaná. Uvedla dále, že v soudním řízení nebyly řádně zhodnoceny důkazy provedené před správním orgánem: stěžovatelka poukazovala na to, že ve Vietnamu panuje byrokratický a nedemokratický systém, s nímž stěžovatelka nesouhlasí, a jsou zde potlačovány svobody, včetně svobody náboženské. Informace poskytované diplomatickými sbory a mezivládními organizacemi jsou neúplné a zkreslené, což by mohli

při osobním výslechu potvrdit mnozí žadatelé vietnamské národnosti pobývající v azylových táborech.

Stěžovatelka proto navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti; touto žádostí se soud samostatně nezabýval, neboť o kasační stížnosti rozhodl bezprostředně poté, co mu ji krajský soud předložil.

Kasační stížnost je nepřijatelná z těchto důvodů:

Stěžovatelka vyjádřila v kasační stížnosti svůj nesouhlas s politickým režimem ve Vietnamu, který potlačuje svobodu. To však v řízení před krajským soudem nesdělila: uváděla pouze, že se obává návratu do Vietnamu, neboť její rodiče přišli o dům a ona sama musí splácet dluh. Stejně je tomu i s poukazem na neobjektivitu informací, které o Vietnamu poskytují zastupitelské úřady a mezivládní organizace. Tyto skutečnosti obsažené v kasační stížnosti byly uplatněny až poté, co krajský soud vydal napadené rozhodnutí, a Nejvyšší správní soud k nim proto nepřihlíží (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

Azyl by stěžovateli měl být podle jejího přesvědčení udělen proto, že splňuje důvody podle § 14 zákona o azylu, což je blíže rozvedeno; toto tvrzení se však poprvé objevuje až v kasační stížnosti a nebylo uplatněno v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač uplatněno být mohlo. Totéž platí i o namítané vadě správního řízení spočívající v nesprávném zhodnocení důkazů. Nově tvrzené důvody jsou přitom v kasačním řízení nepřijatelné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto nemůže přihlížet ke stěžovatelčině politickému postoji ani k jejímu názoru na informace o Vietnamu poskytované některými institucemi. Nemůže se rovněž zabývat stížnostními námitkami napadajícími nedostatečné posouzení podmínek humanitárního azylu a nesprávné hodnocení důkazů ve správním řízení. Jelikož kasační stížnost neobsahuje žádný jiný stížnostní důvod, je nepřijatelná jako celek, a Nejvyšší správní soud ji tak odmítl podle § 104 odst. 4 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu